

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 26 din 04.05.2010

Dosar nr: 362/2009

Petiția nr: 8.174/04.09.2009

Petent: M C

Reclamat: Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, Ministerul Administrației și Internelor

Obiect: pierderea unor drepturi salariale și de pensionare comparativ cu ceilalți polițiști ca efect al detașării cadrelor de evidența populației la consiliile județene și cele locale, din data de 01.01.2005.

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și adresa petentului

I.1.1. M C

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, Str. Obcina Mare nr. 2, sector 6, București;

I.2.2. Ministerul Administrației și Internelor, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

Petiția nr. 8.174/04.09.2009 (filele 1-3 din dosar) arată că petentul a pierdut unele drepturi salariale și de pensionare comparativ cu ceilalți polițiști ca efect al detașării cadrelor de evidența populației la consiliile județene și cele locale, din data de 01.01.2005.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Potentul consideră discriminatorie pierderea unor drepturi salariale și de pensionare comparativ cu ceilalți polițiști ca efect al detașării cadrelor de evidența populației la consiliile județene și cele locale, din data de 01.01.2005.

IV. Procedura de citare

Părțile (petentul și primul reclamat) au fost citate pentru data de 13.10.2009 (filele 34-35 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD). La audiere s-au prezentat ambele părți. Pentru data de 03.11.2009 a fost citat petentul, primul reclamat (în cunoștință) și al doilea reclamat (fila 48 din dosar).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Potentul arată următoarele elemente relevante pentru soluționarea cauzei:

- conform **O.G. nr. 84/2001**, cadrele de evidență populației au fost detașate la consiliile județene și cele locale, din data de 01.01.2005;

- detașarea a dus la pierderea unor drepturi salariale și de pensionare comparativ cu ceilalți polițiști;

- această situație se datorează primului reclamat, care nu respectă prevederile legale și celui de-al doilea reclamat, care a dat ordine discriminatorii.

Depune la dosar acte în susținerea celor afirmate (filele 4-33).

Primul reclamat a depus la dosar punct de vedere prin **Adresa nr. 71154/06.10.2009** semnată de L S C , chestor de poliție, director general, înregistrată la CNCD cu **nr. 8883/07.10.2009** (filele 36-40), în care se arată următoarele elemente relevante pentru soluționarea cauzei:

- petentul beneficiază de drepturile salariale anterioare;

- salariul de merit se poate acorda de către angajator, până la 20%, angajatorul având dreptul de a stabili în funcție de rezultatele obținute acest procent;

- atribuțiile de la evidența populației nu justifică un risc deosebit;

- plata unor prime, premii, alte drepturi sunt strict legate de locul de muncă la care sunt detașați polițiștii;

- prin **Sentința nr. 81/07.07.2008** petentului i s-au respins solicitările identice formulate în petiție de către Curtea de Apel Suceava, și recursul fiind respins ca nefondat de către Înalta Curte de Casație și Justiție (**Decizia nr. 3939/29.09.2009**).

Depune la dosar acte în susținerea celor afirmate (fila 47).

Al doilea reclamat a depus la dosar punct de vedere prin **Adresa nr. 268047/03.11.2009** semnată de F N comisar șef de poliție, înregistrată la CNCD cu **nr. 9724/03.11.2009** (filele 49-52), în care se arată următoarele elemente relevante pentru soluționarea cauzei:

- drepturile salariale suplimentare sub forma sporurilor, a recompenselor, a indemnizațiilor nu se încadrează în sfera drepturilor garantate de Constituția României, lasând la latitudinea legiuitorului posibilitatea de acordare a acestora și de stabilire a categoriilor de beneficiari, precum și a conținutului lor, cu condiția să nu instituie privilegii sau discriminări în cadrul categoriilor de persoane aflate în situații identice;

- Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în jurisprudența sa că statele dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele de situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

Cu ocazia audierii din 03.11.2009 părțile au depus la dosar acte în susținerea celor afirmate (filele 54-150).

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul a pierdut unele drepturi salariale și de pensionare comparativ cu ceilalți polițiști ca efect al detașării cadrelor de evidența populației la consiliile județene și cele locale, din data de 01.01.2005..

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

La art. 1 alin. 3 **O.G. nr. 137/2000**, republicată, stabilește: „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”

Colegiul director arată că în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții

diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale).

Prin urmare, Colegiul director constată că diferența între situația polițiștilor detașați la consiliile județene și cele locale nu este comparabilă și analoagă cu situația altor categorii de polițiști, autoritățile statului putând aplica un tratament juridic diferit acestor categorii de persoane.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi a membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare cf. art. 2 coroborat cu art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților .

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Vicepreședinte

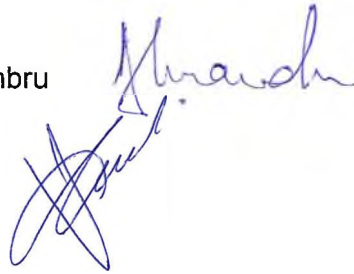
PANFILE ANAMARIA – Membru

POP IOANA LIANA – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 05.05.2010

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

